

Podzim a zima 2008.

Podzimní a zimní předvánoční dny. Letošní podzimně zimní seznam pracovních povinností a velkých úspěchů i nefér proher byl náležitě okořeněn notným přídavkem oranžové barvy. Zatímco někteří lidé dokáží pochopit, že novináři, TV a tisk jsou tady jakožto pilíře demokratického státu, ikdyž pravda někdy s notnou dávkou neskutečného a záměrně vytvářeného pesimismu (prý tohle hlavně prodává reklamu a budí zájem lidí – roztácejí se tak kola businessu), tak jiní nepochopili nutnost svého slušného chování, vystupování a vstřícnosti nejen k novinářům. Lidé v Česku poměrně dosti nesnášejí aroganci mocných, která se projevuje prostřednictvím nejrůznějších TV debat aj. mediálních kanálů (jinak to totiž není za tlustými ministerskými zdmi vidět). Zatímco měla ta správná modrá roku 2006 neskutečnou podporu a novináři s lidmi této země jednoznačně chápali tehdejší nutnost změny, roku 2008 již bylo všechno jinak. Zatímco oranžoví se učí velmi rychle u amerických politiků, kterak vyhrávat, studují pro mne překvapivě velmi správně principy etického "veřejného" jednání, stávají se tzv. mediálními „pozitivními štikami“, které si získávají novináře na svou stranu (do té doby než si je dají k večeři :o)), tak zatím ta správná modrá se „nesprávně“ uzavírá do sebe bez tolik potřebné sebereflexe, nových tváří, aktivního kontaktu s lidmi, vizí, programu zaměřeného na opravdovou pomoc lidem, prosazování svobodomyšlnosti, víry, čestné a etické konzervativně-liberální politiky (nejde tady o slovíčkaření, nýbrž o ideje a praktické činy). Oranžoví paradoxně poutají také některé konzervativní síly mj. díky svým akcentům na otázky víry v politice (používání biblických citátů, odpouštění nepřítelům, slušné chování, vstřícná gesta atd.) a jejich velký Vůdce dokonce vážně používá veřejně slovo Bůh, ačkoliv reálně socialismus + víra v Boha (i přes některé shodné prvky) budou vždy naprosto neslučitelné koncepce, jelikož socialismus se nikdy nedokáže dostat ve své vizi dále, než k zabezpečování statků vezdejších, bez onoho tolik potřebného přesahu do duchovního světa, a řešení toho, co je v životě člověka opravdu důležité: spása lidské duše prostřednictvím Božího plánu, a dočasně mezi lidmi na této zemi budování kvalitních mezilidských vztahů. Modří také z neznámého důvodu jaksi odmítají víru v Boha a podobně černí se s ní odmítají v této zemi oficiálně spojovat, když všichni jakoby mysleli jen na to podle nich nejdůležitější: peníze. Uvidíme tedy, co přinese v budoucnosti nová modrá cesta (bude-li vůbec v prosinci 2008 nějaká načrtnuta a zda opět nezůstane jen u slov), která měla roku 2006 v Česku tak silnou podporu, posléze se kamsi vytratila v záplavě afér, mediální neobratnosti, nekomunikativnosti, zanedbávání voličů. Modré turistické značky smysl oranžový déšť a ikdyž je nepochybně podzim krásně romantická doba, kde oranžové listí může vypadat nádherně, tak ve skutečnosti po této šalebné kráse přijde vždy zima. Doufejme: ta letošní oranžová zima nebude krutá stejně tak, jako když by přicházel onen pověstný „rudý“ mráz z Kremlu.

Třicátého listopadu začala první adventní neděle. Advent je doba naděje, čekání na změnu k lepšímu v osobním životě, v politice, všude. Naděje a víra vždy pomáhají překonat těžkosti našich životů. V adventní době bychom měli všichni zastavit své uspěchaně vystresované kroky a provést si malé vyhodnocení našich celoročních aktivit. Podívat se na všechny záležitosti tváří v tvář samému sobě a druhým. Lidé by se měli snažit napravit chyby minulosti třeba jen podáním vstřícné ruky (i svým nepřítelům - pokud v tomto svém negativním jednání tedy nepokračují neustále dále) a především se snažit odpustit i těm, kteří nám v minulosti ublížili.

Chtěl bych na tomto místě také poblahopřát k úspěchu svému kamarádovi Jakobovi, jenž se vrátil z Prahy a všechny své nabyté zkušenosti investoval mj. do svého nového krásného Harley Davidson klubu. Člověk měl opravdu zase alespoň na chvíli dojem, že se

vrátily staré dobré časy, kdy ještě existovala lidská slušnost, příjemně zábavný, ochotný a krásný personál. Člověk alespoň prchavě zachytil dávné doby, kdy se přátelství nemuselo přepočítávat na peníze nebo sílu moci, či vlivu.

Mgr. Radek Přepiora